

DOMNICA POP

Rodia cu rubine

poeme haiku

Domnica Pop

Rodia cu rubine

**Această carte a apărut cu sprijinul financiar al
Casei de Cultură a Municipiului Arad.**

Coperta și tehnoredactarea: Călin Chendea

Editor: Ioan Matiuț

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
POP, DOMNICA**

Rodia cu rubine / Domnica Pop. - Arad : Mirador, 2010
ISBN 978-973-164-060-0

821.135.1-1

Editura **MIRADOR**
e-mail: miradorul@yahoo.com

Tipărit la **POUDIQE** SRL Arad

ISBN 978-973-164-060-0

Domnica Pop

Rodia cu rubine
poeme haiku

Arad, 2010

Toată viața
într-un manuscris;
numele pe-o plajă goală.

*

Casă de lut,
apă-n cana de fier
și aer cald de lemne.

*

Lebădă mută;
dincolo de Porți –
bunica din beznă.

*

Scurte întâlniri;
pe inelar doar cercul
ceștii de cafea.

*

Clepsidră întoarsă;
din nisipul ce s-a scurs –
viitorul.

Domnica Pop

*

O cale dreaptă
și una nedreaptă –
ceva mai aproape.

*

Valoarea ta:
sideful perlei vii
legată în adâncuri.

*

Lanul de grâu,
ziua răsfirată –
așternut de balsam.

*

Toți se grăbesc!
trec podurile –
neobservând apa...cerul...

*

Grea piatră:
tradiții... biografia –
explicație-n cer.

*

Mirajul vieții:
asumarea curgerii –
apa în orice.

*

La optzeci de ani,
sădind un măr;
discul rotit al lui Newton.

*

Absentez;
deși lângă tine –
ceva mai aproape de cer.

*

Vocația eternității –
primul li,
pe calea undei.

*

Câte-o amenințare;
copilul meu
o împrėjmuiește.

*

Viziunea,
apoi animarea;
ghiocel în zăpadă.

*

Cuvintele tale,
luna pe cer –
apoi insomnia.

Domnica Pop

*

Dealul verde
și soare deasupra –
asortând imaginea.

*

Viață în obstacol;
câte-o avalanșă –
un corb în auz.

*

Cel mai simplu!
viața copilăriei –
psalm fără cuvinte.

*

Veniri și plecări;
curgerea timpului –
ceasul de pe peron...

*

O rugăciune;
sub Chipul cioplit –
sufletul în cioburi...

*

Istoria –
bolovane de piatră –
ecouri din abis.

*

În biserică:
inefabil-aerul...
ceremonia...

*

De-atâta dor,
cuvintele nerostite –
păsări moarte-n lan...

*

Cât încă e zi,
nu dau pe noaptea ce vine
nici un talant.

*

Mincinoasă,
o Pithya în parc
îmi citește pe față.

*

Mamă în devenire:
crește un nufăr
rodnicind fiori.

*

O narcisă albă;
coala de hârtie
emană parfum.

Domnica Pop

*

Destinul;
săni trase de cai –
pașii, apoi liniile...

*

Noiembrie;
soarele din când în când –
o convingere.

*

După iubire,
gura: un clopot mut –
dangăt interior.

*

Străzi înguste în oraș,
pomii tot mai rari –
trecători grăbiți...

*

Extensie divină;
mintea de copil –
Big Bang terestru!

*

Râul e altul!
Heraclit n-a știut
prelungi o clipă?!

*

Nu are importanță
singurătatea –
cât e soare-n cer.

*

Frescă;
dedublarea poetului
în mâinile tuturor.

*

În luciul lacului
narcisiste –
sălcii îngălbenite.

*

Fără diplomă –
un simplu copil:
întrebări dificile.

*

Lumina zilelor –
cascada soarelui
pe propriul altar.

*

Chiar mai cețoasă,
ziua de astăzi –
în conflict cu trăirea.

Domnica Pop

*

Plină de riduri,
furiș în oglindă –
ochii lucind încă...

*

Luciul oglinzii;
în capcana timpului
vorbind cu firea.

*

Sub pământ, ca sfori,
rădăcinile mele –
tot neamul de lut.

*

Nici un semn;
doar așteptare firavă
și orele de plumb.

*

Fără tine,
o zi hașurată –
poartă de închisoare.

*

După întâlnire,
noaptea tresar:
m-ai ocolit într-un vis.

*

Când va apune
acea ultimă zi –
cum va fi lumina?

*

Înainte fiului Isus –
Tatăl, în proces;
mai târziu.

*

Curtea pustie;
pe leagănul copilului –
un porumbel.

*

Într-o carte,
inima scriitorului –
dincolo de gratii.

*

Vară;
o stea căzătoare
îmi lunecă printre degete.

*

Nisip în palmă;
acoperind,
linia destinului.

Domnica Pop

*

Soarele arzând;
în rugul aprins –
martorul înflăcărat.

*

Prenumele tău –
o sabie despicănd
singurătatea.

*

Din cauza ta,
haiku-uri matinale –
stele: iscoade...

*

Năpustit în minte,
numele tău –
valul izbit de margini.

*

Pe tabla de șah
doar albul și negrul;
evadări în declin.

*

Printre amintiri,
o ușă-nchisă;
muzeul trădărilor.

*

Din fier –
sabia romanului
dar și pocalul lui Isus.

*

Neinhibată,
viața în orfelinat –
râul inundat.

*

Vremea copilăriei;
ora zilei,
negestionată.

*

Pomii goi din iarnă;
vitalitatea –
copil convalescent.

*

Cum poate să ducă,
atâta sevraj
omul nefericit?

*

Din spuma mării,
Afrodita –
pe plaja cu tâlcuri...

Domnica Pop

*

O îmbrățișare;
ce-i mai prețios
este invizibil.

*

Pe cruce,
presiunea florilor –
resemnând întristarea.

*

Într-un fir de mătase,
spiritul larvei –
aureola...

*

Propriul caracter,
necunoscut:
cărări împotmolite.

*

Arbori arămii,
la fereastra camerei –
își ard trecutul.

*

Țărnul plin de alge;
plaja cu scoici
și oamenii de nisip.

*

În plină noapte tresar!
mă văd copil
aprinzând corăbii.

*

Cuvinte sub ghilotină;
gura mută –
capătul listei.

*

Vin dintr-o lume
necunoscută –
sosind tot timpul altfel.

*

Gustul iubirii
și apoi dependența –
ca o otravă.

*

Întâlnire geografică –
pe urmă,
astrologia.

*

Mângâierea mâinii;
ca puii de cerb,
ceasurile nopții.

Domnica Pop

*

Sunt femeie rac;
viața e înaintea mea,
dar și-n spate.

*

Flacăra lumânării;
din ceară-n cer,
fumul și mirosul...

*

Sărind peste munți
ca o gazelă –
sufletul neliniștit.

*

Prima iubire;
o pasăre
a furat copilăria...

*

Prin sufletul meu
trece o eroare –
câinii, de pază.

*

Înspre prăpastie;
zărind un porumbel,
se răzgândește.

*

Nu mă cunosc încă:
în ochi soare,
în inimă eclipsă.

*

Haiku-uri scrise
în cuvinte simple;
de ce n-ar fi așa?

*

Fără deosebire,
în biserică –
lumea în genunchi.

*

Precum două cifre
ne adunăm –
îmbrățișându-ne anii...

*

La o mansardă,
filozoful nihilist –
lumea lui mai jos....

*

Nu fastuoase,
doar fragil – flămânde;
speranțele mele.

Domnica Pop

*

În drum spre casă,
luna forfecată;
de roata căruței.

*

De ce poezia
în singurătate?
o floare de mac.

*

Scriu pe nisip
numele prietenei –
plecată în deșert.

*

Lumina lunii;
manechinul din vitrină
îmi surâde.

*

Drumul se vrea curat,
dar spinii –
degete acuzatoare.

*

Suflet incendiat;
îngerul păzitor –
fluviu de apă.

*

Trupul fecioarei;
rodia cu rubine –
aroma nopții.

*

Nisipul din clepsidră;
ploaia de-afară:
dune de-amintiri.

*

Pe pânză,
deschisă o poartă
spre inima pictorului.

*

Octombrie
și dealul verde –
topindu-se de la sine.

*

La naștere, copilul –
gata de spațiu,
contra timpului.

*

Când toți se-ndoiesc
mâinile din cenușă,
mă modelează.

Domnica Pop

*

Amenințată de noapte –
luna se aliază
cu cerul.

*

Păianjenul,
cu ritm de ceasornic
își țese efemerul.

*

În jurnalul unei vieți:
fluvii de apă...
fântâni secate...

*

La ruletă,
toate câștigurile verii –
fructele toamnei.

*

În procesiune;
bunica alături,
pași mărunți... murmur...

*

Râuri de lună –
noaptele de vară,
scăldate în lapte.

*

Roata timpului,
neatinsă de iluzii –
taie lumea.

*

La despărțire;
gramul de stea din inimă
s-a înmuiat.

*

Săpate de patimi –
tranșee de suflet,
pline cu fluturi.

*

Cu indulgență,
ziua face loc nopții –
renunțând la tot.

*

Mereu în pericol
să pierzi pe cineva;
minunea vieții.

*

Prin pământ,
bunica privind stelele –
până s-a dizolvat.

Domnica Pop

*

Aș păși desculță!
umbra-mi fidelă,
călcată-n picioare.

*

Coadă cometei
strălucind ca un fior –
noi doi efervescenti.

*

Între luna din cer
și cea din lac –
nici o deosebire.

*

Ca un păstor
la casele satului –
opaițul lunii.

*

Poezia –
suspîn tandru...
corăbii de melancolie...

*

Labirint de cruci;
suflete pierdute –
stele, candelile...

*

Mână în mână
privim o cascadă;
torente în suflet.

*

Pâlcul de nori:
arcuit, schimbător –
ca și viața omului.

*

Punctul răsărit
între două despărțiri –
ca și o gheară.

*

Trupul meu:
o legătură de sânge
cu aceste hârtii.

*

Ziua de odihnă;
duminica brodând
liturghiile...

*

Arta Feng Shui –
doar nouă semne
pe o carapace veche.

Domnica Pop

*

După șaizeci de ani,
perioada grației –
încă iubind...

*

Sub icoană,
opaițul sângerând –
rana-ngenuncheată.

*

Țigara aprinsă;
fumul împrăștiat –
gândul la tine...

*

Aceasta sunt eu!
preiau forma literelor
și mă cufund.

*

Copacii în picioare;
câți vor fi cruci?
din câți vor fi viori?

*

De-atâta vară
mi-e sufletul auriu...
ochii și mai verzi...

*

Privesc zăpada;
de-atâta liniște
tu-mi bați în inimă.

*

Pe banca de piatră,
frunze de aramă –
decorative.

*

La masa rotundă,
noi doi tăcuți –
mâinile noastre, raze...

*

Un copil
mă învață cu zmeul,
să alerg după vânt.

*

Marinarul
vorbind despre nava sa –
ca de-o femeie.

*

Prietenii mei;
mierea din fagure –
metereze de fier.

Domnica Pop

*

De câte ori mă tem,
vreau să schimb lumea;
umbre lungi de seară...

*

În palmă,
bijuterie falsă –
recompensa iubirii.

*

Soarele incendiat;
mă-ngrop de vie
în lanul de grâu.

*

Să cred în Icar
și-n cerul din suflet –
copilul mă-nvață.

*

Intangibil,
soarele atinge –
umplându-ne de flori.

*

Pe-o insulă,
doar orizontul –
un labirint de marmură.

*

Într-un vis,
tata-mi spune ceva –
pe limba ce-am uitat-o.

*

Imagine tulbure:
unghiul cocorilor
peste soare.

*

Cupa de cucută;
își bea nădejdea –
până-n ultimul strop.

*

Durerea tăcând –
suferința catalogată
în rafturi.

*

O zi pierdută:
daltă de nisip
și o balanță goală.

*

Cerul și pământul;
taina lumii...
gândire...dinamică...

Domnica Pop

*

Neputând vindeca;
fără sprijin –
cabană părăsită...

*

Îmi judec faptele;
cingătoarea de fier...
templul inimii...

*

Grecii de nisip;
marmura lucrată,
umplând muzeele.

*

Ascunsă într-o grotă,
de teama iubirii;
să ies sau nu?

*

Sprijinită în cuvinte
existența –
iederă pe gard.

*

Ceasuri date înapoi;
chipul bunicii –
o fortăreață.

*

Amănunte despre mine?
firele de iarbă,
dintr-un crâng.

*

În singurătate,
căutând lumină;
umbra unui far.

*

Pierdută-n
apa amintirii –
corăbii de întoarcere...

*

Vreau să te uit!
alergi prin mintea mea –
o ciută în pădure.

*

Pe muchie de cuțit,
totuși mă salvez –
mânerul de lemn.

*

Primăvară;
îmbrățișând întoarcerea
crengile goale.

Domnica Pop

*

Destinul, uneori:
un strigăt
în copitele cailor.

*

Vorbele înecate
în culoare;
un pictor fericit.

*

Portret îngălbenit;
ce neregulat
bat orele vieții.

*

Fâșii de fier
pe drumuri de pământ –
scrisori întârziate.

*

Marea-și lasă sufletul
pe plaja rece –
poem de-argint.

*

Cerul liniștit
spală câmpia;
fluturii, nehotărâți...

*

Fără vedere,
duelul nopții –
șlefuiind luna plină.

*

Oftând cu fața
îngropată-n mâini;
râuri tulburi de toamnă.

*

Universul meu
în mâna Ta –
implacabilă trecere.

*

La ruletă,
zornăind eșuări;
încercări ale vieții.

*

Seceta vieții;
câte-o fântână,
acoperită cu mușchi.

*

Oceanul de muritori;
dar picătura
are chipul meu.

Domnica Pop

*

Ziduri de tăcere;
plantez haiku –
grădină de brândușe.

*

În propriul univers
uneori, doar,
un picior pe pământ.

*

Tipare de gândire;
destinul trișat –
pasăre în laț.

*

În sertarul gândirii,
mintea protestând –
iluziile...

*

Mi-am găsit cuvântul:
între două lumi –
granița scrierii.

*

În plină noapte
mă înfior:
soarele caută soare.

*

Din adevăr,
prăbușită la pământ;
pasăre rănită.

*

În ochi – flăcările;
gerul de afară –
lampa cu ulei.

*

Călătorie-n trecut,
spre naștere;
zodia racului.

*

Anii din urmă
luminează deodată –
dublând umbrele.

*

Primăvara
se-nalță copacii –
pentru fluturi și păsări.

*

Împotriva vântului,
o pasăre-n zbor –
spre fereastra mea.

*

Cu tălpi umflate,
prin firele de iarbă –
trudind destinul.

*

Poticnită-n erori,
viața umblă prin lume –
ca un păstor.

*

În gara amintirii,
valize incendiate –
de dor.

*

Un cal alb,
peste câmpia ninsă –
și fluturii înghețați.

*

Izvor de liniște;
ninsoarea bogată,
brodează drumul.

*

Un râu de speranțe
și piatra păcatului –
tot mai rece.

*

Neîmpăcată de tine;
chiar și perna
e un rug de spini.

*

Dimineța,
lângă crizanteme –
biletul de adio.

*

Salcâmul în floare;
mireasma serii
răstoarnă cerneala.

*

Fereastra goală
ascunde-un surâs;
invocând neliniștea.

*

Printre riduri,
țesute cu dor –
chipul celor depărtați.

*

Soare-n amurg;
se sparge cerul
pe umerii țăranului.

Domnica Pop

*

Lacul de piatră –
aer nemișcat...
un cântec de pasăre...

*

Rana florilor
și zborul grăbit –
judecă anotimpul.

*

Ierburi de soare –
cerul lasă roua;
picuri de lumină.

*

Prelungind anotimpul,
crizantemele –
ascund șarpele.

*

Printre frunze palide,
lumina de toamnă –
val de deznădejde.

*

Vânturăm cuvinte,
printre aburii de cafea –
spre stele.

*

Zidit în mine,
chipul tău –
până la identificare.

*

Cerul cu stele –
o eșarfă acoperind
vama nopții.

*

La masa de scris,
toată hărțuiala –
luminând hârtia.

*

Umbre subțiri de seară;
albastrul cerului
sângerează.

*

Mai;
copacul uimit de flori
scânteiază aureole.

*

Apus;
în patul câmpiei
ziua se îngână cu noaptea.

Domnica Pop

*

Teii înfloriți,
tămâiază orașul –
greblând forfota.

*

Cinci degete străine;
prin sufletul meu –
iarbă cosită.

*

Pânza înserării;
câmpia de maci,
luminează drumul.

*

O rugăciune;
tot vuietul păcatului,
strâns în palme.

*

Ziua caniculară;
mă las gândită
de o pasăre.

*

Picură lumina,
printre cuvinte –
filă după filă.

*

Patru mâini aprinse,
suflete aprinse –
și doar o umbră...

*

Dincolo de memorie
ca o călăuză –
speranța.

*

Ascuns în scoică,
vuietul valurilor –
fluieră sparte.

*

Așteptare;
nerăbdarea grea
și pânza groasă a ceții.

*

Umbră a greșelii;
urma unui melc,
pe o iarbă arsă.

*

Scursă prin sită,
amiaza se-albește;
păsări transparente.

Domnica Pop

*

Odată cu ploaia,
caldarâmul rece –
o learcă de cer.

*

Smuls din cuvinte,
gândul ca o pasăre –
se cuibărește.

*

Albia secată;
în tranșeul pustiit,
rana apei.

*

Suspendat,
între cer și pământ –
pictând Capela Sixtină.

*

Un surâs de copil,
răsuțește materia
și cerul...

*

Dimineată;
noaptea depănușată
în celule albe.

*

În pivnița toamnei –
visul desfrunzit
al verii învinse.

*

Vechiul imperiu:
pietre călătoare...
oase peste oase...

*

Zidită în spirală,
iubirea –
înlănțuiește inimi.

*

Orașul de zăpadă;
așteptându-te,
topită-n poartă.

*

Răscolitoare-n vis,
vapoare de vânt –
răsfirând foi scrise.

*

Bradul împodobit;
argintul din clopoței,
purificat.

Domnica Pop

*

Nerănind pe nimeni,
sufletul meu –
între aceste rânduri.

*

Pocalul sfânt
ca o grațiere –
în cele patru vânturi.

*

Cu același sunet
mor florile –
iluzie-n iluzii...

*

Prin timp
muzica de orgă –
naufragiază păcatul.

*

Vântul de toamnă;
răcoarea statuilor
alungă păsări.

*

Inima zvâcnind;
ghețarii dintr-un vis
și malul nevăzut.

*

Liniște goală;
o ușă deschisă
și ziduri de aer.

*

În muzee,
adăpostite –
scheletele trecutului.

*

Greieri înțepeniți,
flori ofilite –
natură-n ospiciu.

*

Hazardul absolut –
zarurile alb-negru,
devenind gri.

*

Rondul de seară;
din oră-n oră
se-ngroașă întuneric.

*

În crucea de cuie,
vibrația lumii –
purificată.

Domnica Pop

*

Surpate în dealuri,
fărâmele verii –
prelinse în gând.

*

Anotimp tulburat;
ploaia pe gard,
cerul învins și pustiu.

*

Imperii de oameni;
timpul coagulat
în cruci de piatră.

*

Stelele ude
ca niște inimi –
pulsează cerul nopții.

*

Suficient,
un pumn de făină;
pulbere de Dumnezeu.

*

O vorbă uneori
și între iubiri –
granița de gheață.

*

Măștile unora:
lacrimi de înger –
trauma oglinzii...

*

Sporind pe cer,
lumina verii –
colorează câmpiile.

*

Printr-o fereastră oarbă,
lumina aurește
peretele.

*

Încinsă peste blestem,
cenușa greșelii –
aluviuni...

*

Ființând –
muzica sapă straturi,
transparente de suflet.

*

Ascunse-n ecou,
la marginea ochilor –
lacrimi secate.

Domnica Pop

*

Zăpada albă –
arzând în contur,
crengile dezgolate.

*

În vârfuri de lance,
răni de trandafiri –
emană parfumul.

*

Murmurul focului –
privirea dusă
pe întinderi albe.

*

Nedeosebind –
lumina ia forma
fiecărui lucru.

*

Atâtea s-au scris!
cărți răspândite –
gânduri extinse-n gânduri...

*

Sufletul ia minune –
prăvălindu-se-n
aburul pâinii.

*

Tăciuni aprinși de blesteme;
cei ce-au greșit –
doar fum și umbră.

*

Meticulos –
ridurile mamei,
le șterge înserarea.

*

Mângâind păpușa –
îmi tratez o clipă
copilăria.

*

Ciulesc urechile;
rostogolit în aer,
amurgul.

*

Deși nu văd, uneori,
prietenii există;
supernove.

*

Întomnare;
dând adăpost nopților –
dealurile mute.

Domnica Pop

*

Fără vorbire
și încleștare –
o lebădă pe apă.

*

Înăuntrul minții,
sufletul meu –
așezat pe-o petală.

*

Fără soare,
ghem ca și păpădia,
uneori, sufletul.

*

Zidurile crăpate
și lemnul viței de vie –
învechit.

*

Lumina, toamna;
ca un surâs de bătrân –
umbre domoale.

*

Soarele ascuns,
norii grei de apă –
suflete în conflict.

*

Copil în genunchi;
fără orientare –
spovedania.

*

Potrivnic lumii,
amândoi iubindu-ne;
pe o frânghie.

*

Dulce posesie,
în memorie –
îmbrățișarea ta.

*

Moment de rugăciune;
păcatul la pândă –
pe sinapse.

*

O urmă de pasăre,
ai lăsat în mine;
pândă-n declin.

*

Auzind plânsul,
libertatea –
eliberează acvile.

Domnica Pop

*

Tot felul de păsări,
care-ți zbat sufletul –
prietenii duși.

*

Terasa îngălbenită,
descifrează
semnele toamnei.

*

Apa clocotind;
florile de mușețel –
pline de soare.

*

Mă străduiesc, Doamne,
să-ți fiu pe plac –
dar m-ai făcut femeie.

*

Sunt o naivă;
răscolesc
și-n cenușa iluziilor.

*

Între a fi
și a nu fi –
datoria de-a interpreta.

*

Emoționată,
îți dedic culoarea –
lemnul de santal.

*

Se reîntorc anii;
prin copilărie,
cu fruntea-n palme.

*

Momente împreună;
într-un fruct,
rodia cu rubine.

*

Pe un fir de pai,
îmi ispășesc destinul –
la milimetru.

*

Poze alb-negru;
copilăria-mi,
Univers spre violet.

*

Ziua aceea,
în care ne-am atins –
mi-a ars amprente.

Domnica Pop

*

Noaptea Magilor;
pruncul, demult născut –
steaua, de negăsit.

*

Mă iluminează
îmbrățișarea ta –
creangă de măslin.

*

La prima întâlnire;
în mâini-cuprinsul,
în ochi-sumarul.

*

Dumnezeu s-a făcut embrion
și-apoi s-a născut
Dumnezeu.

*

Pisică enervantă;
scriu despre tine,
ea mă atinge.

*

Coliba lui Basho –
cetate de liniște,
libertate...

*

Singurătatea,
bate la ușă –
altfel pentru fiecare.

*

O viziune –
și gândirea
își uită detaliile.

*

Liniștește-mă, Doamne,
și vântură-mi
nisipul din suflet.

*

Luând forma cerului,
lumina văzută –
de jos în sus.

*

Ochi în ochi,
cu toate creațiile –
numai așa, haiku.

*

Nu te poți lupta
cu alegerile tale;
Raskolnikov.

Domnica Pop

*

Să suporti să pierzi;
nu tot așa,
livezile goale, iarna?

*

Cotitura
pândește linia;
stafia libertății.

*

Suflet de poet;
descojește copacul
să vadă nimfa.

*

Întrebarea;
cu forma bastonului,
încep dimineața.

*

Poate Dumnezeu
s-o ia de la-nceput?
să rămână singur?

*

Tot mai cumpăr
ceai de mușețel –
în amintirea bunicii.

*

Dincolo de umbră,
altă umbră, la fel;
cum s-o ocolesc?

*

Atât de fragilă
viața, uneori –
puf de păpădie.

*

Hieroglife pe cer –
pasăre iscălind,
libertatea.

*

Veche cetate –
printre pietroaie și spini,
fluturi și turiști.

*

Sferă de strigăt;
păcatul cuprinde
formele iertării.

*

Stând pe terasă;
fumul țigării...
dâra unui avion...

Domnica Pop

*

Stampe japoneze –
zaruri ascunse...
praf de stele...

*

Un simplu copil,
dar ne-a salvat;
credința-i atât de simplă.

*

Absorbit în oglindă,
chipul meu;
albia viziunii.

*

În ureche,
ecoul primului cuvânt;
va trece și el...

*

Mai presus cu un trecut,
Dumnezeu prezent –
cu viitorul.

*

Pomul uscat;
la umbra lui,
iarba-i desenează crengile.

*

În copilărie,
dormind cu bunica;
spatele-i, un zid.

*

Plecată de-acasă;
fratele meu, cu mine –
pe retină.

*

Forma lui zero,
ca un hotar –
între haos și ordine.

*

Zece ani pe mare
și secole pe pământ;
Odiseea.

*

Vorbind de trecut,
bunica amestecă
lacrimi în zâmbet.

*

În trecere,
fiecare om cu ora lui –
de plecare.

Domnica Pop

*

Terapie de iarnă;
scriu ceva –
flori uscate de câmp.

*

Mi-am regăsit ființa;
pe-o plajă, o lacrimă –
de nisip.

*

Lumânările de înviere;
în fumul lor,
lumina.

*

Îmi răsfoiesc viața –
foile dragi,
iau forma șotronului.

*

Dincolo de memorie,
psihanaliza –
alungând corbi.

*

Se aud clopote,
peste dealul de bronz;
toamnă la Vinga.

*

Soare încins,
totul încremenit;
se-aude un fluture.

*

Față în față
cu ispita mea;
cei doi lei din Mycenae.

*

Vară perfectă;
amintirea ta –
mișcare browniană.

*

Să fii copil
să devii, să viețuiești,
să vrei să înțelegi...

*

Să accepți ce primești –
nu tot așa,
soarele fără soare?

*

Cu un picior
legat de o piatră,
zilnic îmi urc muntele.

Domnica Pop

*

Pumn de pământ,
din Ierusalim;
are culoarea uliței.

*

Vară;
numărul frunzelor,
egal cu razele de soare.

*

Păcat ars;
în ochiul copilului –
icoană bizantină.

*

Privesc narcisa;
am impresia
că și ea mă privește.

*

Un copil,
face o lume mai bună;
din câteva pietre.

*

Colecție de fluturi;
înfipt în ace,
simptomul de-o zi.

*

Fericirea de a trăi;
să mergi chiar și mergând
ca racul.

*

Pașii mei,
printre greșeli;
uneori, îi întorc spre Dumnezeu.

*

În palmă,
o frunză oarecare;
o numesc viață de om.

*

Tot vreau să-i spun mamei:
te iubesc!
dar începe dimineața.

*

O libelulă
nu-și află locul –
pe razele de soare.

*

Caut o cheie
să-ți deschid inima –
unde-i inima mea.

Domnica Pop

*

Sunt doar o părere;
viața, atât de fragilă –
că mă pierd.

*

Nemișcare perfectă;
respirație de bronz –
sculptată.

*

Cu doar un pix,
separ în două, noaptea –
tăind versuri în trei.

*

Fluturele
își zboară polenul –
pe muchie de o zi.

*

Te-aud noaptea;
în urechile mele,
glonțul gândului tău.

*

Încep s-adorm;
o lacrimă închide
ziua și chipul tău.

*

Tablou învechit;
mâna ce-a pictat
s-a făcut lumânare.

*

Taina sufletului,
te-ascunde;
o floare de mac într-un lan.

*

Viața mea,
printre mulți vulturi;
dar inima nu mi-au găsit-o.

*

Viața, uneori,
fără suflare;
copac lovit de topor.

*

Privind cerul,
te-ntrebi:
mimeticul viziunii sau invers?

*

Jurnal intim;
caligrafia mâinii,
ascunde sângele.

Domnica Pop

*

Ochii din oglindă
și dincolo –
pășune de cuvinte.

*

Apă virgină;
sunetul scoicii,
descoperă adâncul.

*

Luna iulie;
ziua nașterii mele-n
poșta divină.

*

Acel minut,
de cădere în gol –
ecoul prăpastiei...

*

Copacul retezat;
frunzele-n aer,
încă mișcătoare...

*

Ciocolata
din mâna bătrânei –
topită crud de soare.

*

Brațe de femeie,
reconciliante –
zgură fierbinte.

*

Degete în plus;
sângele din vene –
o lavă fierbinte.

*

Ecou răsturnat –
zăpada imaculată,
tocită-n pași.

*

Mâna grea,
de scrisori întârziate –
ezitând spre flăcări.

*

Umbra sălciilor –
holografii în apă,
se leagănă...

*

Ca miezul de pâine,
un gând fierbinte –
aburind sub frunte.

*

Autoportret;
pensula ascunde
toate gândurile.

*

Statuia de piatră,
bătută de ploaie –
totuși surâde.

*

Saltul broaștei;
urma pierdută-n apă
adulmecă forma.

*

Anotimp fără ore;
copita toamnei,
tocește pomii.

*

Amprenta râului,
încarcerat de dig –
face o rană.

*

Fotografii în album;
prieteni duși,
au ochii deschiși.

*

Galerii goale;
prietenii false –
o groapă de gunoi.

*

Florile de tei!
apoi pierdute în iarbă
și în ceainic.

*

Îmbrățișarea fugară,
cântărind -
cât o rândunică.

*

Luna plină;
zăpada de sub sanie,
tot mai subțire.

*

Mâna mea prinsă
în palmele tale-
un tăciune aprins.

*

Sicriul acela
în care ai plecat -
s-a făcut scoică.

Domnica Pop

*

Când mă atingi,
undeva în lume
începe o furtună.

*

Iubire sălbatică;
din vuietul ei,
scurtez poeme.

*

Sunetul iubirii
lovește pereții;
patimă spartă.

*

În sărutul clipei,
sângele se revarsă;
vâslim prin el.

*

Egală pentru toți,
lumina;
noi, în marginile zilei.

*

Printre noi,
binele și răul
împart aceeași lumină.

*

Sunt fragilă;
corabie cu frunze
printre anotimpuri.

*

Trei degete și un pix;
suficient,
să-mi scurg gândurile.

*

Îmi joc cărțile
la cacealma;
viața îmi rupe așii.

*

Mi-e foame
de puțină tandrețe;
gheară de leu în stomac.

*

Caut o scoică,
nelocuită-
să ascund ce nu găsesc.

*

În mâna copilului,
fluturile prins-
să moară fericit.

*

În floarea macului-
sângele amestecat,
cu aerul.

*

Stele abandonate
în cosmosul minții;
verb la trecut.

*

Sigiliu în icoană;
indecizia-
umbra greșelii.

*

Parafa mărului;
ora simte,
viclenia șarpelui.

*

Dimineață;
trestia pe baltă,
culege răsăritul.

*

Îmi desfac părul,
de culoarea grâului
și intru în lan.

*

Formând piruete,
emblema frunzei
spre caldarâm; toamnă.

*

Poem;
sigiliul întunericului-
grefă de lumină.

*

Sub cer,
s-au spus aproape toate;
caut în margini, un alt cer.

*

În oglindă,
o fereastră deschisă;
îmi strig numele.

*

Timpul tot mai îngust;
cât să încapă,
tot ce a mai rămas.

*

Piatra... norii,
libertatea-
marginile nemărginirii.

Domnica Pop

*

La tot pasul,
văzutul și nevăzutul-
în propulsie.

*

Zăpada imperială
și mai sus-
autoportretul.

*

La temeiul orașului,
unde trăiesc-
prima colibă.

*

Fără mine,
Dumnezeu ar fi mai sărac-
cu o suflare.

*

Insomnia
defrișând noaptea;
fereastra îngHITE luna.

*

După creație
cum a-ndrăznit primul fluture
să zboare?

*

Sarcina femeii -
zămislind nouă luni,
forma lui Alfa.

*

Levitând,
între ieri și mâine -
trec aerul unei zile.

*

Lampa aprinsă;
camera cioplită-
umbra insomniei.

*

Periculos de-aproape,
galbenul-
vară în confuzie.

*

În coaja copacului,
glandele vremii-
ca ridurile.

*

Într-un continent
nedescoperit, mă ascund-
să mă vindec.

*

Într-o zi de vară,
iau lecții de dictare-
de la fluturi.

*

Fără carte,
Ioan pe o insulă-
dictând Apocalipsa.

*

Fisuri ascunse-
semnale ascunse,
defrișând ființa.

*

Zidul până-n cer;
îngerul aruncă
frânghia credinței.

*

Mintea vopsită-n verde
cu pete de soare;
primăvară.

*

Ca o mănăstire,
inima-n adevărul,
care crede.

*

Statuia de piatră,
proptită de umbră;
să nu se sfarme.

*

Stând pe pământ,
rătăcesc pe cealaltă față,
a soarelui.

*

Pe vasele grecești,
zeii învingători -
încă ispitind.

*

Actorul în rolul său
și Dumnezeu,
în spatele scenei.

*

Cotitura
pândește linia;
stafia libertății.

*

În ceașca de cafea,
poezia plantației-
aburind.

*

Plantă agățătoare;
spațiul nedecis,
complică forma.

*

Măcinată de tine-
scriu, destămându-te,
în silabe.

*

Soare apunând;
în arderea orei,
înc-o zi pe ducă.

*

Cutremur și sfială;
în doi, la ceai-
pentru prima dată.

*

Lucire de sabie,
amintirile-
despicând anii.

*

Atingi ușor visul;
timpul suspendat,
între două glasuri.

*

Și în lumina pură,
corăbii de umbre-
diguri de fum.

*

Numele tău,
îmi curăță rana-
petală cu petală.

*

Aducătoare de somn,
luna la pândă;
țărani pe câmp.

*

Monologul nopții;
prin fereastra de cer,
fluidul lunii.

*

Imprecisă viața;
timpul de copil –
apoi detașarea.

*

În ochii cu riduri,
irizări –
copilăria visează...

Domnica Pop

*

Sentiment argintiu;
în ochii bătrânei,
bat două aripi.

*

Gura încleștată;
în amănunte –
clopot de cuvinte.

*

Iederă incendiată;
ziduri arse,
în rugul toamnei.

*

Golul dintre crengi,
umplut de vântul toamnei –
semne de aer.

*

Înainte noapții,
soarele pe cer –
cheie de aramă.

*

Asemeni clepsidrei,
în fața dimineții –
la nesfârșit.